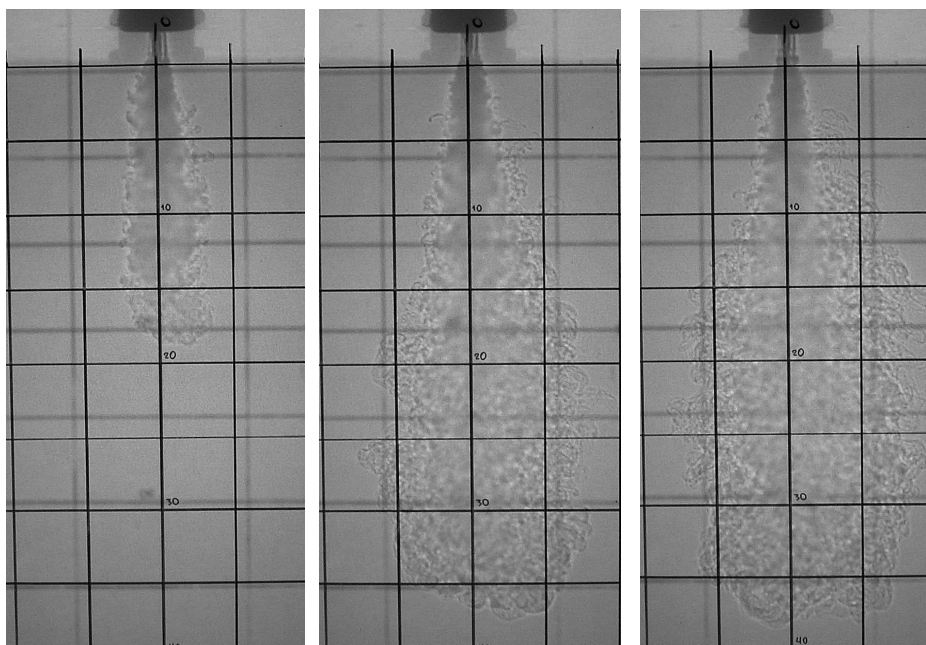

**ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

Παναγιώτης Ν. Παπανικολάου
Δημήτρης Κουτσογιάννης
Αναστάσιος Στάμου

ΤΟΜΕΑΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΑΘΗΝΑ 2012

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Παρέχονται οδηγίες για την παρουσίαση των κειμένων των πανεπιστημιακών εργασιών (διπλωματικών και μεταπτυχιακών εργασιών και διατριβών) στον Τομέα Υδατικών Πόρων και Περιβάλλοντος της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ. Οι οδηγίες αυτές αφορούν τη δομή και τη μορφή των εργασιών, την ορθή χρησιμοποίηση της ελληνικής γλώσσας, τον τρόπο γραφής των εξισώσεων, σύμβολων, αριθμών και μονάδων, καθώς και την παρουσίαση των πινάκων και σχημάτων. Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στο θέμα της χρησιμοποίησης και παράθεσης των βιβλιογραφικών πηγών.

ABSTRACT

Instructions are provided for the presentation of the academic works produced in the Department of Water Resources and Environmental Engineering of the School of Civil Engineering, of the National Technical University of Athens, such as diploma and postgraduate theses. The instructions refer to the structure and format of the thesis, the proper use of the Greek language, and the proper styles of equations, symbols, numbers and units, as well as the presentation of tables and figures. Particular attention is given to the issue of use and citing of references.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Εισαγωγή	1
2	Μορφή	2
	2.1 Περιθώρια	2
	2.2 Αρίθμηση των σελίδων	2
	2.3 Δομή κειμένου και επικεφαλίδες	2
	2.4 Διαστήματα – παράγραφοι	2
	2.5 Γραμματοσειρές (Fonts)	2
	2.6 Υποσημειώσεις	3
	2.7 Σημεία και υποδιαίρεσεις	3
	2.8 Εκτύπωση	3
3	Δομή της παρουσίασης	4
	3.1 Εξώφυλλο και εσώφυλλο	4
	3.2 Προκαταρκτικά στοιχεία	4
	3.2.1 Πρόλογος	4
	3.2.2 Περιεχόμενα	4
	3.2.3 Περίληψη (στα Ελληνικά)	5
	3.2.4 Abstract	5
	3.2.5 Εκτεταμένη περίληψη (Extended summary)	5
	3.3 Κυρίως κείμενο	5
	3.4 Παραρτήματα	5
4	Γλωσσικές παρατηρήσεις	7
	4.1 Ορολογία	7
	4.2 Γλώσσα και σύνταξη	7
5	Μαθηματικές εκφράσεις και μονάδες.....	8
	5.1 Κανόνες συμβολισμού	8
	5.2 Μαθηματικές εξισώσεις	8
	5.3 Αριθμοί	9
	5.4 Μονάδες	9
6	Πίνακες και σχήματα	11
	6.1 Αρίθμηση πινάκων ή σχημάτων	11
	6.2 Πίνακες	11
	6.3 Σχήματα	11
7	Βιβλιογραφία – Αναφορές.....	13
	7.1 Χρήση των αναφορών στο κείμενο	14
	7.2 Πίνακας αναφορών στο τέλος της εργασίας	14
	7.3 Παράδειγμα καταλόγου αναφορών.	15
	7.4 Ειδικές επισημάνσεις	15
8	Αναφορές	17

Στοιχεία αναθεωρήσεων

Έκδοση 1, Ιανουάριος 2012.

Έκδοση 2, Ιούλιος 2012: Αναθεωρήθηκε το εδάφιο 3.2.5 ώστε να περιλαμβάνει και τη δυνατότητα ελληνικής εκτεταμένης περίληψης για μεταπτυχιακές εργασίες που γράφονται στα αγγλικά.

1 Εισαγωγή

Το αυτό κείμενο παρέχει οδηγίες για την παρουσίαση των πανεπιστημιακών εργασιών (διπλωματικών και μεταπτυχιακών εργασιών και διατριβών) που συγγράφονται στον Τομέα Υδατικών Πόρων και Περιβάλλοντος της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ.

Ο Τομέας δίνει ιδιαίτερη σημασία στο θεσμό των διπλωματικών και μεταπτυχιακών εργασιών και αποσκοπεί στη συνεχή αναβάθμιση και προβολή τους, καθώς και στην ανάδειξη και κατοχύρωση της πατρότητας των ιδεών, μεθοδολογιών και αποτελεσμάτων τους. Για το σκοπό αυτό η ΓΣ του Τομέα (03.11.2010) αποφάσισε ομόφωνα να αξιοποιηθεί η υπηρεσία καταχώρησης των ακαδημαϊκών εργασιών που προσφέρει η Κεντρική Βιβλιοθήκη του ΕΜΠ (σύστημα DSPACE). Έτσι, μετά την εξέταση και οριστικοποίησή τους, οι διπλωματικές και μεταπτυχιακές εργασίες που εκπονούνται στον Τομέα παραδίδονται σε ψηφιακή και έντυπη μορφή στην Κεντρική Βιβλιοθήκη, και αναρτώνται υποχρεωτικά στο Διαδίκτυο με ελεύθερη πρόσβαση εντός και εκτός ΕΜΠ. Αιτήματα φοιτητών για τυχόν προσωρινή εξαίρεση από την ελεύθερη πρόσβαση υποβάλλονται στον Τομέα και τη Βιβλιοθήκη με αιτιολόγηση και τεκμηρίωση (π.χ. προκειμένου να δημοσιευτεί προηγουμένως το περιεχόμενο σε περιοδικό ή σε πρακτικά συνεδρίου).

Όλες οι εργασίες είναι πλέον διαθέσιμες από τη διαδικτυακή πύλη του ΕΜΠ. Επίσης, ο Τομέας υπέβαλε αίτημα για την ένταξη στο Πρόγραμμα Ψηφιακής Σύγκλισης της ψηφιοποίησης των παλιών Διπλωματικών Εργασιών που βρίσκονται στη Βιβλιοθήκη του Τομέα.

Η δημοσιότητα των εργασιών επιβάλλει μέγιστη προσοχή και επιμέλεια ώστε το αποτέλεσμα να είναι βέλτιστο ως προς τη μορφή την εν γένει παρουσίαση και την ουσία.

Ειδικότερη προσοχή απαιτείται για την αποφυγή αντιγραφών από άλλα κείμενα (αντιγραφών που αργά ή γρήγορα θα εντοπιστούν με δυσάρεστα αποτελέσματα για το ΕΜΠ και κυρίως για το συγγραφέα του κειμένου), αλλά και για την ορθή και πλήρη απόδοση των παραπομπών σε άλλα κείμενα. Το θέμα αυτό δεν έχει γίνει κοινή συνείδηση στην Ελλάδα και γι' αυτό καλύπτεται από αναλυτικές οδηγίες.

Βοηθήματα για τη σύνταξη του παρόντος απέτελεσαν οι οδηγίες προς τους συγγραφείς της IAHS (2010, 2012), και τα πρότυπα ISO 80000-2 (ISO, 2009) και Unicode #25 (Unicode, 2010).

2 Μορφή

2.1 Περιθώρια

Τα περιθώρια για παρουσίαση του κειμένου σε σελίδα A4 (21.0 × 29.7 mm) δεν πρέπει να είναι υπερβολικά μεγάλα ή υπερβολικά μικρά· ένα καλό μέγεθος είναι 2.5 cm σε όλες τις διευθύνσεις.

2.2 Αρίθμηση των σελίδων

Αριθμούμε τις σελίδες στο μέσο του κάτω περιθωρίου. Για το κυρίως κείμενο χρησιμοποιούμε τους αριθμούς 1, 2, 3, Για την περίληψη και τα περιεχόμενα χρησιμοποιούμε τους λατινικούς αριθμούς i, ii, iii,

2.3 Δομή κειμένου και επικεφαλίδες

Τα κεφάλαια υποδιαιρούνται σε υποκεφάλαια και αυτά σε εδάφια. Σε κάθε μια υποδιαίρεση χρησιμοποιούμε διαφορετική γραφή και αρίθμηση.

Αριθμούμε τα κεφάλαια με 1, 2, 3, ..., και γράφουμε τις επικεφαλίδες τους με **τονισμένα (bold)** στοιχεία, μεγαλύτερα από αυτά του κυρίως κειμένου. Κάθε κεφάλαιο αρχίζει σε νέα σελίδα. Αριθμούμε τα υποκεφάλαια με τον αριθμό του κεφαλαίου ακολουθούμενο από τον αριθμό του υποκεφαλαίου π.χ. 2.1, 2.2, ..., και γράφουμε τις επικεφαλίδες με **τονισμένα** στοιχεία. Αριθμούμε τα εδάφια με τον αριθμό του υποκεφαλαίου ακολουθούμενο από τον αριθμό του εδαφίου π.χ. 2.1.1, 2.1.2, ..., και γράφουμε τις επικεφαλίδες τους με *πλάγια (italic)* στοιχεία. Καλό είναι να αποφεύγουμε περαιτέρω διαίρεση των εδαφίων.

2.4 Διαστήματα – παράγραφοι

Μεταξύ των γραμμών του κειμένου στην ίδια παράγραφο το διάστημα είναι 15 points. Δεν αφήνουμε κενή γραμμή μεταξύ παραγράφων, αλλά αυξάνουμε το κενό κατά 6 points.

Η πρώτη γραμμή κάθε παραγράφου αρχίζει ακριβώς στο αριστερό περιθώριο. Υπάρχει στοίχιση του κειμένου δεξιά και αριστερά με το αριστερό και το δεξί περιθώριο αντίστοιχα (left and right or full justification).

2.5 Γραμματοσειρές (Fonts)

Καλό είναι να αποφεύγουμε τη χρησιμοποίηση πολλών γραμματοσειρών (fonts) σε ένα κείμενο. Μια συνηθισμένη γραμματοσειρά σε επιστημονικά κείμενα είναι η Times New Roman μεγέθους 12 points που χρησιμοποιείται στο παρόν κείμενο, ενώ τελευταία χρησιμοποιείται συχνά και η γραμματοσειρά Calibri 12 points.

Η γραμματοσειρά Arial μεγέθους π.χ. 11 ή 12 points μπορεί να χρησιμοποιείται για επικεφαλίδες και λιγότερο για κείμενο—και πάντως όχι για κείμενο που περιέχει μαθηματικά σύμβολα. Κώδικες λογισμικού είναι δόκιμο να γράφονται με τυπογραφικά στοιχεία σταθερού πλάτους, π.χ. Courier New μεγέθους 11 points.

Όπου χρειάζεται να δοθεί έμφαση, μπορεί να χρησιμοποιηθούν *πλάγια* γράμματα. Πρέπει πάντως να αποφεύγεται, όσο γίνεται, η χρησιμοποίηση έμφασης. Επίσης, καλό είναι να αποφεύγονται τα τονισμένα (bold) στοιχεία, καθώς και οι υπογραμμίσεις.

2.6 Υποσημειώσεις

Οι υποσημειώσεις καλό είναι να περιορίζονται στις ελάχιστες αναγκαίες.¹

2.7 Σημεία και υποδιαίρέσεις

Αριθμούμε τα σημεία κατά κανόνα με ελληνική αρίθμηση (α), (β), (γ), ..., και τις υποδιαίρέσεις με λατινικούς αριθμούς (i), (ii), (iii), Τα σημεία αρχίζουν στο αριστερό περιθώριο, ενώ οι υποδιαίρέσεις 1 cm δεξιότερα.

Παράδειγμα: Το πρόγραμμα καλύπτει τέσσερις διαφορετικές ενότητες εργασιών οι οποίες αναλύονται στα ακόλουθα στάδια:

- (α) Επιφανειακή Υδρολογία
 - (i) Γενικός Σχεδιασμός
 - (ii) Κριτήρια
 - (iii) Λογισμικό
- (β) Υπόγεια Υδρολογία και Υδρογεωλογία
 - (i) Γενικός Σχεδιασμός
 - (ii) Κριτήρια
 - (iii) Λογισμικό
- (γ) Μετεωρολογία ...κτλ.

2.8 Εκτύπωση

Εκτυπώνουμε την εργασία και στις δύο όψεις του χαρτιού.

¹ Τυχόν αναγκαίες υποσημειώσεις θα εμφανίζονται με αύξοντα αριθμό ή αναγνωρίσιμα σύμβολα. Τυπώνονται σε απλό διάστημα (όπως αυτή εδώ).

3 Δομή της παρουσίασης

3.1 Εξώφυλλο και εσώφυλλο

Το εξώφυλλο περιέχει τον τίτλο της εργασίας, το όνομα του συγγραφέα και του επιβλέποντα, καθώς και τον τίτλο του Τομέα ή/και της Σχολής ή του Μεταπτυχιακού Προγράμματος² κατά περίπτωση, τον τόπο και τη χρονολογία. Μπορεί να έχει και σχήμα ή φωτογραφία. Το εσώφυλλο (πρώτη σελίδα) περιέχει τις ίδιες πληροφορίες όπως το εξώφυλλο, αλλά χωρίς εικονογράφηση. Επίσης περιέχει το ακόλουθο κείμενο που ακολουθείται από υπογραφή του(ων) συγγραφέα(ων).

Το περιεχόμενο της ανά χείρας διπλωματικής (ή μεταπτυχιακής κτλ.) εργασίας αποτελεί προϊόν της δικής μου (μας) πνευματικής προσπάθειας. Η ενσωμάτωση σε αυτήν υλικού τρίτων, δημοσιευμένου ή μη, γίνεται με δόκιμη αναφορά στις πηγές, που δεν επιτρέπει ασάφειες ή παρερμηνείες.

3.2 Προκαταρκτικά στοιχεία

3.2.1 Πρόλογος

Ο πρόλογος είναι ένα ελεύθερο κείμενο, που εκφράζει τον συγγραφέα χωρίς να υπεισέρχεται σε επιστημονικά ζητήματα. Στον πρόλογο μπορούμε να γράψουμε μεταξύ άλλων (α) τις ευχαριστίες προς πρόσωπα ή φορείς που μας βοήθησαν, και (β) τα πλήρη στοιχεία του ερευνητικού προγράμματος, προκειμένου για εργασία που εκπονείται στο πλαίσιο του προγράμματος αυτού. Εναλλακτικά, τα στοιχεία αυτά μπορεί να αναφερθούν στο κεφάλαιο «Αναγνωρίσεις» στο τέλος του τεύχους (βλ. επόμενο υποκεφάλαιο).

3.2.2 Περιεχόμενα

Τα περιεχόμενα περιλαμβάνουν τους τίτλους των κεφαλαίων, ενοτήτων και εδαφίων με την αρίθμηση που τους έχει δοθεί μέσα στο κείμενο, καθώς και τον αριθμό σελίδας. Όλοι οι σύγχρονοι επεξεργαστές κειμένου παρέχουν εργαλεία αυτοματισμού της σύνταξης του πίνακα περιεχομένων. Τα περιεχόμενα μπορεί, χωρίς να είναι απαραίτητο, να ακολουθούνται από κατάλογο πινάκων και κατάλογο σχημάτων.

² Το ΔΠΜΣ «Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων» έχει καθιερώσει συγκεκριμένη ενιαία μορφή εξωφύλλου.

3.2.3 Περίληψη (στα Ελληνικά)

Η περίληψη είναι από μισή έως το πολύ μια σελίδα και το γράψιμό της χρειάζεται μεγάλη επιμέλεια ώστε να δίνει με συνοπτικό τρόπο τα βασικά στοιχεία της εργασίας. Εκφράσεις του τύπου «Η διπλωματική εργασία αυτή εξετάζει...» καλό είναι να αποφεύγονται (αρκεί να γραφεί «Εξετάζεται...»).

3.2.4 Abstract

Αποτελεί μετάφραση της ελληνικής περίληψης στα Αγγλικά.

3.2.5 Εκτεταμένη περίληψη (Extended summary)

Οι μεταπτυχιακές εργασίες και διδακτορικές διατριβές (και προαιρετικά οι διπλωματικές εργασίες) περιέχουν (υποχρεωτικά) εκτεταμένη περίληψη 6-10 σελίδων στα αγγλικά (Extended summary). Η εκτεταμένη περίληψη είναι αυτοτελής, παρουσιάζει τα πιο χαρακτηριστικά στοιχεία της μεθοδολογίας και τα συμπεράσματα, έχει δομή με επικεφαλίδες, και περιλαμβάνει και χαρακτηριστικά σχήματα ή πίνακες από την εργασία καθώς και κατάλογο βιβλιογραφικών αναφορών.

Οι μεταπτυχιακές εργασίες, μετά από αίτηση του μεταπτυχιακού φοιτητή και έγκριση από τη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών ή το οικείο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών, κατά περίπτωση, μπορεί να γράφονται κατ' εξαίρεση στα αγγλικά. Σε αυτή την περίπτωση η εκτεταμένη περίληψη γράφεται στα ελληνικά και έχει το ίδιο περιεχόμενο και δομή, όπως αναφέρονται παραπάνω για την αγγλική εκτεταμένη περίληψη.

3.3 Κυρίως κείμενο

Αποτελείται από τα ακόλουθα κεφάλαια:

- (α) Εισαγωγή στην οποία, μεταξύ άλλων, εξηγείται το αντικείμενο της εργασίας, η σημασία του και ενδεχομένως τα κίνητρα που οδήγησαν στη μελέτη του.
- (β) Μια σειρά κεφαλαίων χωρίς προκαθορισμένους τίτλους, ανάλογα με το είδος της εργασίας, π.χ.: Βιβλιογραφική επισκόπηση (με τα σημαντικότερα στοιχεία της υπάρχουσας σχετικής γνώσης διεθνώς), Ανάλυση, Μεθοδολογία, Πειραματική διαδικασία, Μοντέλα, Αποτελέσματα (κύρια ευρήματα της εργασίας, συζήτηση των αποτελεσμάτων σε σχέση με την προϋπάρχουσα γνώση και τις αντικειμενικές δυνατότητες και περιορισμούς των μεθόδων που εφαρμόστηκαν), κτλ.
- (γ) Συμπεράσματα (και, πιθανόν, περαιτέρω έρευνα).
- (δ) Αναγνωρίσεις (προαιρετικά—αν δεν έχουν ήδη γραφεί στον Πρόλογο).
- (ε) Αναφορές.

3.4 Παραρτήματα

Τα παραρτήματα είτε εισάγονται στο ίδιο τεύχος μετά τις αναφορές (στο τέλος του τεύχους), είτε, αν ο όγκος τους είναι μεγάλος, σε ξεχωριστό τεύχος παραρτημάτων. Υλικό που μπορεί να περιλαμβάνεται σε παραρτήματα είναι:

- (α) κατάλογος συμβόλων που χρησιμοποιήθηκαν στο κείμενο·

- (β) προγράμματα υπολογιστή·
- (γ) μεγάλοι ή πολλοί πίνακες δεδομένων·
- (δ) σειρές σχημάτων που επαναλαμβάνονται·
- (δ) στατιστικοί ή μαθηματικοί πίνακες·
- (ε) περίληψη κάποιου κεφαλαίου μαθηματικών χρήσιμων στην ανάλυση της εργασίας·
- (ζ) πίνακες φυσικών σταθερών κτλ.

4 Γλωσσικές παρατηρήσεις

4.1 Ορολογία

Πρέπει γενικά να αποφεύγουμε τη χρήση μόνο ξενόγλωσσων επιστημονικών όρων. Στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει καθιερωμένη ελληνική ορολογία ή υπάρχουν διαφορετικές εκδοχές ενός όρου, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τον όρο που θεωρούμε ως ορθό (πιθανώς μετά από επικοινωνία με το επιβλέπον μέλος ΔΕΠ) γράφοντας σε παρένθεση και τον καθιερωμένο (κατά προτίμηση αγγλικό) διεθνή όρο.

4.2 Γλώσσα και σύνταξη

Η γλώσσα των εργασιών είναι η δημοτική με χρήση μονοτονικού συστήματος (ΥΠΕΠΘ, 1982). Σύμφωνα με τους Καρζή (1986), Κριαρά (1987) και Παπαζαφείρη (1988) είναι προτιμότερο να γράφουμε μικρές προτάσεις και να αποφεύγουμε αλλεπάλληλες εξαρτημένες προτάσεις. Επίσης, πρέπει να επιδιώκουμε τη χρήση ενεργητικής αντί της παθητικής φωνής, όταν υπάρχει δυνατότητα επιλογής. Θα πρέπει να αποφεύγουμε τύπους της καθαρεύουσας που δεν έχουν ενσωματωθεί στη δημοτική όπως για παράδειγμα μετοχές παθητικού μέλλοντα και αόριστου (π.χ. αναληφθισόμενος, αναληφθείσα κτλ). Τέλος θα πρέπει να ακολουθούμε τους κανόνες ορθογραφίας όπως έχουν διαμορφωθεί τελευταία (βλ. Μαρωνίτης, 1998). Παρακάτω σημειώνουμε μερικούς από αυτούς για αποφυγή πολύ συχνών σφαλμάτων.

Παραθετικά επιθέτων: γράφονται πάντα με –ο– εκτός από μερικά που προέρχονται από επιρρήματα, όπως ανώτερος, κατώτερος, απώτερος, κτλ.

Καταλήξεις υποτακτικής: γράφονται πάντα με –ει.

Τονισμός:

(α) Οι μονοσύλλαβες λέξεις δεν τονίζονται. Μονοσύλλαβες θεωρούνται και όσες προφέρονται με συνίζηση (π.χ. γεια, ποιος κτλ.).

(β) Όταν η πρόταση ξεκινάει με φωνήεν που τονίζεται, πρέπει να βάζουμε τόνο όπως παλιά, πριν το φωνήεν.

(γ) Το ανέβασμα του τόνου σημειώνεται, π.χ. πρόβλημά μου

Τελικό – ν: Στα άρθρα και σε άλλα μόρια το τελικό –ν σημειώνεται μόνον όταν προφέρεται, δηλαδή μόνον όταν η επόμενη λέξη αρχίζει από κ, π, τ, ξ, ψ ή φωνήεν, π.χ. τον πατέρα, τον άνθρωπο, αλλά τη μητέρα.

Απόστροφος: Μπαίνει όταν υπάρχει έκθλιψη και όχι κατά βούληση. Το συνηθισμένο «εξ'» με απόστροφο είναι λάθος.

5 Μαθηματικές εκφράσεις και μονάδες

5.1 Κανόνες συμβολισμού

- (α) Μια μαθηματική μεταβλητή συνήθως παρίσταται με ένα γράμμα του ελληνικού ή λατινικού αλφαβήτου, πεζό ή κεφαλαίο, πλάγιο (π.χ. X, ψ).
- (β) Ωστόσο, μπορεί να χρησιμοποιούνται μεταβλητές με περισσότερα από ένα γράμματα, (συνήθως κεφαλαία) που γράφονται όρθια (π.χ. η εξατμοδιαπνοή συμβολίζεται συχνά ως ET).
- (γ) Επίσης, με όρθια στοιχεία γράφονται οι μαθηματικές σταθερές, οι αριθμοί, οι τελεστές και οι τυπικές συναρτήσεις (π.χ. $e = 2.718\dots$, dx στα ολοκληρώματα και τις παραγώγους, $\ln x$, $\cos(x + y)$, $\Gamma(x)$ (η συνάρτηση γάμα), κτλ.).
- (δ) Οι αριθμητικοί δείκτες (άνω ή κάτω) είναι όρθιοι (π.χ. x_1) ενώ οι δείκτες που αποτελούν μεταβλητές είναι πλάγιοι (π.χ. x_i , $i = 1, 2, \dots, n$). Δείκτες που παριστάνονται με γράμματα που όμως δεν συμβολίζουν αριθμητική τιμή γράφονται με όρθια στοιχεία (π.χ. $x_{\max}$).
- (ε) Διανύσματα, μητρώα και διανυσματικές ή μητρωικές συναρτήσεις γράφονται με τονισμένα στοιχεία που είναι είτε πλάγια για μεταβλητές ενός γράμματος είτε όρθια για μεταβλητές πολλών γραμμμάτων (π.χ. οι μεταβλητές $\mathbf{x}, \boldsymbol{\omega}$, παριστάνουν διανύσματα, οι μεταβλητές $\mathbf{Y}, \mathbf{KH}$ μητρώα, η συνάρτηση $f(\mathbf{x})$ παριστάνει διανυσματική συνάρτηση διανυσματικής μεταβλητής, κτλ.).

5.2 Μαθηματικές εξισώσεις

Οι εξισώσεις και άλλες μαθηματικές εκφράσεις μπορούν να αρχίζουν σε κάποια απόσταση π.χ. 1 cm δεξιά από το αριστερό περιθώριο, ή μπορεί να είναι κεντραρισμένες στη γραμμή. Αριθμούμε τις εξισώσεις σε παρένθεση που εφάπτεται του δεξιού περιθωρίου της σελίδας. Η αρίθμηση των εξισώσεων γίνεται είτε κατά αύξοντα αριθμό, με τη σειρά που εμφανίζονται στο κείμενο, είτε με δύο αριθμούς που χωρίζονται με τελεία. Ο πρώτος είναι ο αριθμός κεφαλαίου και ο δεύτερος ο αύξων αριθμός της εξίσωσης μέσα στο κεφάλαιο π.χ.

$$u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} = -\frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} + \frac{\mu}{\rho} \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} \right) \quad (5.1)$$

ή διαφορετικά

$$B = Q g_0' = Q \frac{(\rho_a - \rho_j)g}{\rho_a} \quad (5.2)$$

5.3 Αριθμοί

- (α) Το σημείο δεκαδικής υποδιαίρεσης γράφεται με τελεία ή κόμμα. Για την τριψήφια ομαδοποίηση των αριθμητικών ψηφίων χρησιμοποιείται ένα λεπτό διάστημα (ή non-breaking space που στους περισσότερους επεξεργαστές κειμένου μπαίνει με το συνδυασμό των πλήκτρων Ctrl-Shift-Space) αντί της τελείας ή του κόμματος (π.χ. 13 250.27—αντί 13,250.27 ή 13.250,27).
- (β) Ποτέ δεν αρχίζουμε μια πρόταση με αριθμό γραμμένο αριθμητικά αλλά ολογράφως π.χ.: Σαράντα παλικάρια... Για ποσοτική έκφραση προσώπων, αντικειμένων κτλ. γράφουμε ολογράφως τους αριθμούς μικρότερους του 10 και αριθμητικά τους μεγαλύτερους π.χ. εννέα μολύβια, 15 ηθοποιοί. Δεν γράφουμε όμως ολογράφως αριθμούς που δηλώνουν κάποια πράξη αριθμητική π.χ. είναι συνάρτηση δύναμης με εκθέτη 3.

5.4 Μονάδες

- (α) Χρησιμοποιούμε το Διεθνές Σύστημα Μονάδων (SI ή *Système Internationale d'Unités*). Οι μονάδες γράφονται με το διεθνές σύμβολό τους π.χ. m/s ή m s^{-1} αντί για μ/δλ. Τα σύμβολα των μονάδων γράφονται με όρθια στοιχεία (π.χ. km, όχι *km*). Αν χρειαστεί να χρησιμοποιήσουμε κάποια μονάδα που δεν ανήκει σε αυτό το σύστημα, βάζουμε δίπλα και το αντίστοιχο μέγεθος σε μονάδες SI. Για περισσότερες πληροφορίες για το SI βλ. Nelson (2001) και Thompson and Taylor (2008).
- (β) Υπενθυμίζεται ότι οι βασικές μονάδες του SI είναι:
- (i) για το μήκος το μέτρο (m)·
 - (ii) για τη μάζα το χιλιόγραμμα (kg)·
 - (iii) για το χρόνο το δευτερόλεπτο (s)·
 - (iv) για την ένταση του ηλεκτρικού ρεύματος το αμπέρ (A)·
 - (v) για τη (θερμοδυναμική) θερμοκρασία το κέλβιν (K)·
 - (vi) για την ποσότητα ύλης το γραμμομόριο (mol)· και
 - (vii) για τη μονάδα φωτεινής έντασης το κηρίο (cd).
- Τονίζεται ότι το δευτερόλεπτο γράφεται s και όχι sec· το χιλιόγραμμα kg και όχι kgr· το χιλιόμετρο km και όχι Km· το λίτρο L και όχι lt ούτε l (αν και το l δεν είναι λάθος)· το κέλβιν K και όχι °K (και διαβάζεται κέλβιν και όχι βαθμοί Κέλβιν).
- (γ) Όταν χρησιμοποιείται πρόθεμα (prefix – π.χ. μικρο-, συμβολικά μ , για 10^{-6} · εκατοστο- ή centi-, συμβολικά c, για 10^{-2} · εκατο- ή hecto-, συμβολικά h, για 10^2 · μεγα, συμβολικά M, για 10^6 · γιγα-, συμβολικά G, για 10^9), ανάμεσα στο πρόθεμα και την κύρια μονάδα δεν μπαίνει διάστημα (π.χ. hm για το εκατόμετρο).
- (δ) Όταν μια μονάδα υψώνεται σε δύναμη, το τυχόν πρόθεμά της υψώνεται στην ίδια δύναμη (π.χ. $1 \text{ cm}^2 = 10^{-4} \text{ m}^2$, $1 \text{ hm}^3 = 10^6 \text{ m}^3$). Κατά συνέπεια το ένα εκατομμύριο κυβικά μέτρα, που αποτελεί μια συνήθη μονάδα στη διαχείριση υδατικών πόρων, ισοδυναμεί με ένα κυβικό εκατόμετρο και γράφεται 1 hm^3 . Είναι λάθος να γράφεται 1 Mm^3 , αφού το τελευταίο ισοδυναμεί με 10^{18} m^3 , μέγεθος που αντιστοιχεί σχεδόν στη συνολική ποσότητα νερού στους ωκεανούς της γης.

- (ε) Μονάδες που δεν είναι ορισμένες στο SI γράφονται ολογράφως π.χ. 20 ημέρες.
- (ζ) Ανάμεσα στο αριθμητικό μέγεθος και τις μονάδες του αφήνουμε πάντα διάστημα (π.χ. 5 mm και όχι 5mm). Κατ' εξαίρεση δεν μπαίνει διάστημα στις μοίρες (και τις υποδιαιρέσεις τους), στους βαθμούς και στο ποσοστό (π.χ. $3^{\circ}42'38''$, 5°C , 7%).
- (η) Όταν αναφερόμαστε σε περιοχές αριθμητικών τιμών χρησιμοποιούμε τις μονάδες μόνον μια φορά στο τέλος, π.χ. $0\text{-}30^{\circ}\text{C}$, ή από 3 έως 7 m^3 .

6 Πίνακες και σχήματα

6.1 Αρίθμηση πινάκων ή σχημάτων

Αριθμούμε τους πίνακες και τα σχήματα όπως αριθμούμε τις εξισώσεις (βλ. υποκεφάλαιο 5.1), χωρίς όμως να χρησιμοποιούμε την παρένθεση. Έτσι, χρησιμοποιούμε δυο αριθμούς που χωρίζονται μεταξύ τους με τελεία, π.χ. 6.1. Ο πρώτος αριθμός είναι ο αριθμός του κεφαλαίου και ο δεύτερος ο αύξων αριθμός του πίνακα (ή του σχήματος) στο κεφάλαιο. Όταν αναφέρουμε στο κείμενο μας συγκεκριμένο πίνακα ή σχήμα (και αυτό είναι υποχρεωτικό να γίνεται τουλάχιστον μια φορά για κάθε πίνακα ή σχήμα), τότε οι λέξεις Πίνακας και Σχήμα αρχίζουν με κεφαλαίο γράμμα.

6.2 Πίνακες

Οι πίνακες μπορεί να συνυπάρχουν με κείμενο (αν είναι μικροί) στη σελίδα που αναφέρονται ή σε ξεχωριστή σελίδα που ακολουθεί. Πάνω από κάθε πίνακα υπάρχει λεζάντα που αποτελείται από τη λέξη Πίνακας, τον αριθμό του πίνακα, και την περιγραφή των περιεχομένων του πίνακα. Για παράδειγμα, ο Πίνακας 6.1 δείχνει το μηνιαίο ύψος βροχοπτώσεων στην λεκάνη X για τα έτη 1975-1978.

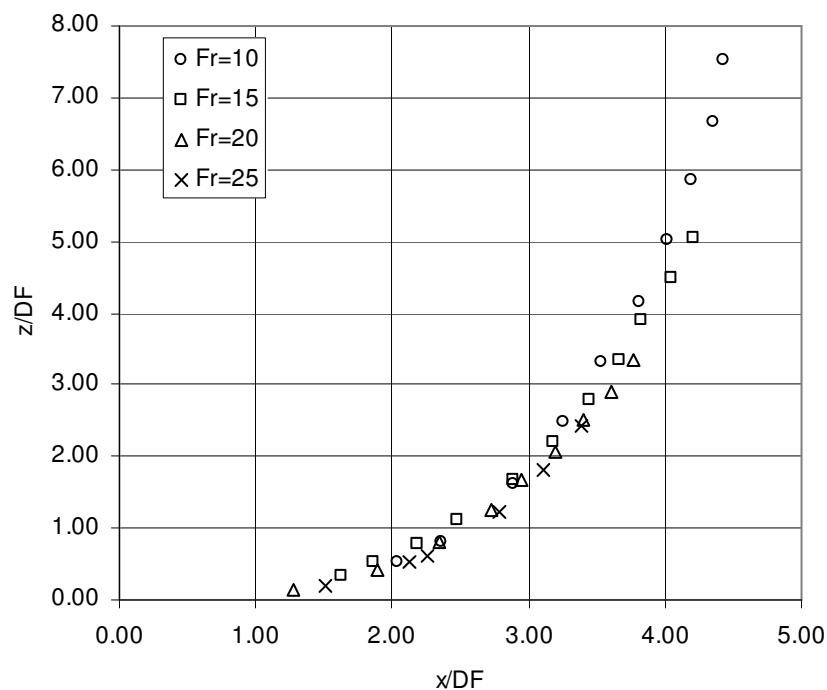
Πίνακας 6.1 Μηνιαίο ύψος βροχοπτώσεων στη λεκάνη X (mm).

Ετος	I	Φ	M	A	M	I	I	A	Σ	O	N	Δ
1975	23.0	30.0	13.0	56.0	23.0	34.0	0.0	0.0	78.9	97.0	56.3	20.5
1976	12.5	21.4	12.7	12.3	45.3	0.0	0.0	0.0	89.0	14.5	67.5	96.0
1977	16.7	12.3	15.6	98.0	56.8	0.0	24.0	0.0	90.6	23.4	57.6	15.7
1978	12.2	34.5	23.4	20.0	67.9	12.0	0.0	5.0	34.8	12.3	90.7	12.3

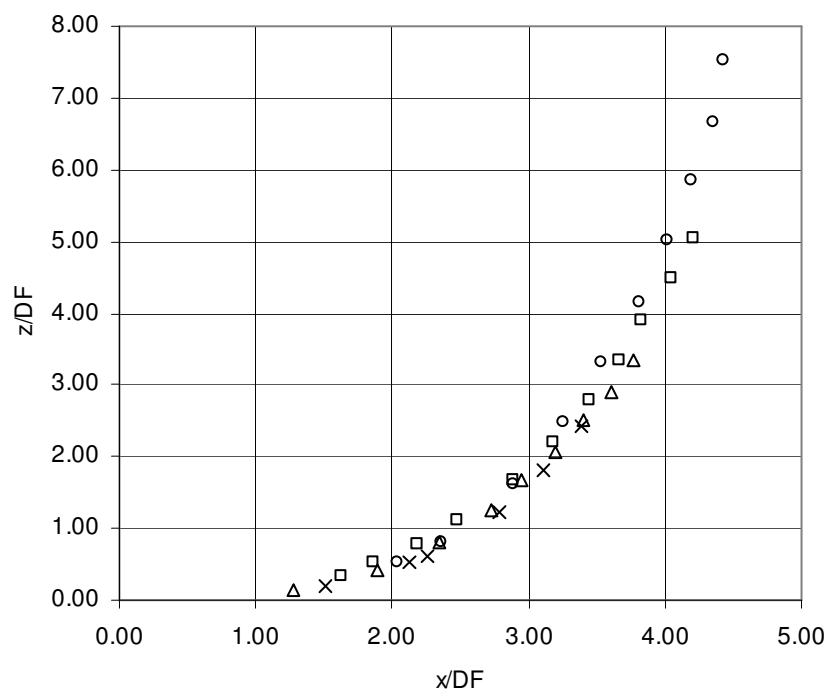
6.3 Σχήματα

Τα σχήματα, ανάλογα με το μέγεθός τους, εισάγονται μέσα στο κείμενο ή σε χωριστή σελίδα που ακολουθεί αυτή όπου γίνεται αναφορά στο σχήμα για πρώτη φορά. Τα σχήματα θα πρέπει να έχουν λεζάντες στο κάτω μέρος. Το υπόμνημα ενός σχήματος, αν χρειάζεται, μπαίνει είτε σχηματικά μέσα στο ίδιο σχήμα, είτε περιγραφικά στη λεζάντα του (βλ. Σχήματα 6.1 και 6.2).

Για οικονομία στην εκτύπωση, τα σχήματα γίνονται μαυρόασπρα, αλλά αν χρειαστεί να είναι έγχρωμα θα πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια ώστε να μπορούν να αναπαραχθούν και σε ευανάγνωστη μαυρόασπρη μορφή.

Σχήμα 6.1 Αδιάστατη τροχιά οριζόντιας τυρβώδους ανωστικής φλέβας σε ομογενή ήρεμο αποδέκτη για διάφορους αριθμούς Froude.

Σχήμα 6.2 Αδιάστατη τροχιά οριζόντιας τυρβώδους ανωστικής φλέβας σε ομογενή ήρεμο αποδέκτη για διάφορους αριθμούς Froude (Fr): $\circ$ – $Fr = 10$, $\square$ – $Fr = 15$, $\triangle$ – $Fr = 20$ και $\times$ – $Fr = 25$.

7 Βιβλιογραφία – Αναφορές³

Είναι σχεδόν βέβαιο ότι στην εργασία μας θα χρησιμοποιήσουμε στοιχεία, όπως π.χ. δεδομένα, μετρήσεις, σχήματα, διαγράμματα, πίνακες, φωτογραφίες, αναλύσεις, νοήματα και συμπεράσματα από δημοσιευμένες εργασίες άλλων ερευνητών. Αυτό είναι όχι μόνο αναμενόμενο, αλλά και απαραίτητο για όλες τις επιστημονικές εργασίες. Στις περιπτώσεις αυτές *θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί και να αναφέρουμε σαφώς και με τον κατάλληλο τρόπο την πηγή των στοιχείων που χρησιμοποιούμε στην εργασία μας*. Χωρίς την αναφορά αυτή παραβιάζουμε ηθικούς και νομικούς κανόνες κινδυνεύοντας να διαπράξουμε το αδίκημα της λογοκλοπής (plagiarism).

Με την κατάλληλη αναφορά των βιβλιογραφικών πηγών του, το κείμενο γίνεται:

1. ειλικρινές συμβάλλοντας έτσι στην καλύτερη επικοινωνία με τον αναγνώστη (αν αποσιωπήσουμε το γεγονός ότι ένα σχόλιο ή διάγραμμα προέρχεται από κάποιο άλλο κείμενο είναι βέβαιο ότι θα ενοχληθούν όσοι από τους αναγνώστες αναγνωρίσουν την προέλευσή του)·
2. δίκαιο, αφού αποδίδονται οι τιμές και οι ευθύνες σε αυτούς όπου οφείλονται, και παράλληλα γίνεται φανερή η συμβολή της συγκεκριμένης εργασίας·
3. πειστικό, δεδομένου ότι η παράθεση και επίκληση στοιχείων από άλλες έγκυρες εργασίες πολλαπλασιάζει την αποδεικτική ισχύ του κειμένου·
4. σύντομο, συνεκτικό και περιεκτικό, αφού φτάνει να δοθούν οι κύριες επισημάνσεις για θέματα που έχουν εξεταστεί αλλού από άλλους, χωρίς να είναι απαραίτητο να αναλυθούν σε λεπτομέρεια τα θέματα αυτά· και
5. χρήσιμο, αφού ο αναγνώστης έχει τη δυνατότητα να ανατρέξει ο ίδιος στις πηγές που σημειώνονται, εφόσον ενδιαφέρεται για περαιτέρω πληροφορίες.

Ας σημειωθεί ότι πολλά από τα παραπάνω δεν αφορούν μόνο τον τρίτο αναγνώστη αλλά και τον ίδιο το συγγραφέα. Όταν π.χ. μετά από κάποιο καιρό, χρειαστεί να ξανακοιτάξει το κείμενο, λειτουργεί και ο ίδιος ως αναγνώστης (για παράδειγμα θα διευκολυνθεί στο να ανατρέξει ξανά στις πηγές που έχει αναφέρει, αν χρειαστεί να ξαναμελετήσει το θέμα).

³ Αυτό το κεφάλαιο έχει αναπαράχθει από τον Κουτσογιάννη (2002) μετά από προσαρμογή.

7.1 Χρήση των αναφορών στο κείμενο

Για αναφορά σε εργασία ενός συγγραφέα γράφουμε π.χ. Ξανθόπουλος (1989) ή (Ξανθόπουλος, 1989). Για άρθρα με δύο συγγραφείς γράφουμε π.χ. Doorenbos and Pruitt, (1977), ενώ για τρεις ή περισσότερους συγγραφείς γράφουμε π.χ. Κουτσογιάννης κ.α. (1990) ή Chow *et al.* (1979). Για άρθρα του ίδιου συγγραφέα τον ίδιο χρόνο θα γράφουμε π.χ. Karahalías *et al.* (2001α), ή (2001α, β) για αναφορά σε ένα ή δύο άρθρα αντίστοιχα.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι να γίνει η σχετική αναφορά σε άλλη εργασία. Ας δούμε μερικά παραδείγματα που όλα αναφέρονται σε ένα απόσπασμα από τους Κουτσογιάννη και Ξανθόπουλο (1999, σ. 217). Το απόσπασμα αυτό αναφέρεται σε ένα παράδειγμα εφαρμογής της μεθόδου Doorenbos & Pruitt (1977) για την εκτίμηση της εξατμοδιαπνοής της καλλιέργειας αναφοράς και κατά λέξη είναι το εξής: «Κατά συνέπεια, η ετήσια εξατμοδιαπνοή που προκύπτει από τη μέθοδο Doorenbos-Pruitt είναι κατά πολύ (29%) μεγαλύτερη από την εξατμοδιαπνοή που θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αν όλη η καθαρή ακτινοβολία μετατρεπόταν σε λανθάνουσα θερμότητα εξάτμισης».

Τρόπος 1: Οι Κουτσογιάννης και Ξανθόπουλος (1999, σ. 217), εφαρμόζοντας τη μέθοδο Doorenbos & Pruitt (1977) κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι «η ετήσια εξατμοδιαπνοή που προκύπτει από τη μέθοδο Doorenbos-Pruitt είναι κατά πολύ [...] μεγαλύτερη από την εξατμοδιαπνοή που θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αν όλη η καθαρή ακτινοβολία μετατρεπόταν σε λανθάνουσα θερμότητα εξάτμισης».

(Εδώ το κείμενο των Κουτσογιάννη και Ξανθόπουλου μεταφέρεται αυτούσιο μέσα σε εισαγωγικά, παραλείποντας—με αποσιωπητικά—κάποια στοιχεία που αποτελούν λεπτομέρεια ή θα δημιουργούσαν σύγχυση.)

Τρόπος 2: Οι Κουτσογιάννης και Ξανθόπουλος (1999, σ. 217), έδειξαν μέσω ενός παραδείγματος ότι η μέθοδος των Doorenbos & Pruitt (1977) μπορεί να υπερεκτιμά την εξατμοδιαπνοή της καλλιέργειας αναφοράς. Επισημαίνεται ότι στο παράδειγμά τους αυτό χρησιμοποίησαν πραγματικά δεδομένα από μετρήσεις (Δ. Κουτσογιάννης, προσωπική επικοινωνία).

(Η κύρια διαφοροποίηση σε σχέση με τον Τρόπο 1 είναι ότι δεν γίνεται παράθεση σε εισαγωγικά του αυθεντικού κειμένου, αλλά μόνο συνοπτική αναφορά του νοήματός του).

Τρόπος 3: Η μέθοδος των Doorenbos & Pruitt (1977) έχει γίνει αντικείμενο κριτικής για το γεγονός ότι υπερεκτιμά την εξατμοδιαπνοή της καλλιέργειας αναφοράς (Κουτσογιάννης και Ξανθόπουλος, 1999, σ. 217· Καραμήτρος κ.ά., 2000· Karahalías *et al.*, 2001α, β)

(Η κύρια διαφοροποίηση σε σχέση με τον Τρόπο 2 είναι ότι η έμφαση δεν δίνεται στην πηγή, αλλά στο νόημα που προκύπτει απ' αυτή, ενώ χρησιμοποιούνται και άλλες πηγές που υποτίθεται ότι οδηγούν στο ίδιο ή σε παρόμοιο συμπέρασμα—τα παραδείγματα Καραμήτρος κ.ά., 2000· Karahalías *et al.*, 2001α, β είναι φανταστικά.)

7.2 Πίνακας αναφορών στο τέλος της εργασίας

Στο τέλος της εργασίας (αλλά πριν τα τυχόν παραρτήματα) μπαίνει ο αναλυτικός πίνακας αναφορών με τον τίτλο *Αναφορές* ή *Βιβλιογραφικές αναφορές*. Δεν συστήνεται η χρήση του τίτλου *Βιβλιογραφία* γιατί δεν περιγράφει με σαφήνεια το γεγονός ότι ακολουθεί ένας πίνακας με τις αναφορές που έχουν χρησιμοποιηθεί στο κείμενό μας. Είναι αυτονόητο, λοιπόν, ότι

στον πίνακα αναφορών καταχωρούνται αυτές και μόνο οι πηγές που έχουν αναφερθεί μέσα στο κείμενο.

Κάθε αναφορά αρχίζει στο αριστερό περιθώριο με το επώνυμο του πρώτου συγγραφέα. Οι επόμενες γραμμές ακολουθούν αρχίζουν 1 cm δεξιότερα.

Για άρθρα από περιοδικό γράφουμε με την σειρά (α) τους συγγραφείς, επώνυμο και αρχικά, (β) έτος δημοσίευσης, (γ) τίτλο του άρθρου με όρθια στοιχεία, (δ) πλήρη ή συντετμημένο τίτλο του περιοδικού με πλάγια στοιχεία, (ε) τόμο και τεύχος (σε παρένθεση), (ζ) σελίδες. Το έτος δημοσίευσης μπορεί να εισάγεται στο τέλος της αναφοράς ή μετά τα ονόματα των συγγραφέων.

Για βιβλίο ή τεύχος τεχνικής έκθεσης γράφουμε με τη σειρά (α) τους συγγραφείς, (β) τίτλο του βιβλίου με πλάγια στοιχεία, τόπο, φορέα και αριθμό τεχνικής έκθεσης (δ) εκδοτικό οίκο και τόπο έκδοσης. Το έτος δημοσίευσης μπορεί να εισάγεται στο τέλος της αναφοράς ή μετά τα ονόματα των συγγραφέων.

Ο κατάλογος αναφορών γίνεται με αλφαβητική σειρά. Πρώτα γράφουμε τις Ελληνικές και κατόπιν τις ξενόγλωσσες αναφορές.

Ολες οι παραπάνω σημειώσεις φαίνονται στο παράδειγμα παρακάτω.

7.3 Παράδειγμα καταλόγου αναφορών.

Στο πρώτο παράδειγμα καταλόγου αναφορών, το έτος δημοσίευσης εισάγεται μετά τα ονόματα των συγγραφέων:

Ξανθόπουλος, Θ. Σ., 1989. *Εισαγωγή στην Τεχνική Υδρολογία*. Εκδόσεις ΕΜΠ, Αθήνα.

Chow, V.T., Maidment, D.R., and Mays, L.W., 1988. *Applied Hydrology*. McGraw-Hill International Editions, Civil Engineering Series.

Στο ακόλουθο δεύτερο παράδειγμα καταλόγου αναφορών, το έτος δημοσίευσης εισάγεται στο τέλος.

Καραμήτρος, Χ., Ψ. Καρακίτσος και Ω. Καραχάλιας, Παροχές άρδευσης, Έκθεση, *Μελέτη επί Παντός Επιστητού*, 512 σελίδες, Υπουργείο Χωροταξίας και Ανάπτυξης, Αθήνα, 2000.

Κουτσογιάννης, Δ., και Θ. Ξανθόπουλος, *Τεχνική Υδρολογία*, Έκδοση 3, 418 σελίδες, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Αθήνα, 1999. (<http://www.itia.ntua.gr/g/docinfo/115/>).

Doorenbos, J, and W. O. Pruitt, Crop water requirements, *Irrigation and Drainage Paper No. 24*, FAO, 144 pp., United Nations, Rome, 1977.

Karahalias, O., P. Karametros and H. Karakitsos, On winds and waters, *Proceeding of the 100 Conference on All Scientific Issues*, 312-399, Scientific Publishers, London, 2001a.

Karahalias, O., H. Karakitsos and P. Karametros, On evaporations and transpirations, *Journal of Unpublishable Papers*, 38(12), 312-399, 2001β.

7.4 Ειδικές επισημάνσεις

Αν και ένα κείμενο «πνιγμένο» στις αναφορές δεν είναι ό,τι καλύτερο, είναι πολύ χειρότερο να παραμελούνται αναφορές. Γι' αυτό δεν θεωρείται αδόκιμο να υπάρχουν σε μια παράγραφο του κειμένου πολλές παραπομπές.

Σε τεχνικά κείμενα είναι συχνή πρακτική να υπάρχει ειδικό κεφάλαιο, υποκεφάλαιο ή εδάφιο αφιερωμένο στη βιβλιογραφική επισκόπηση. Είναι αυτονόητο ότι αυτό το κεφάλαιο θα έχει πλήθος αναφορών. Όμως, και σε άλλα σημεία του κειμένου μπαίνουν οι παραπομπές που χρειάζονται.

Όταν ένας πίνακας, ένα διάγραμμα, μια εικόνα κτλ. έχει ληφθεί αυτούσιο από άλλη εργασία, τότε (α) στη λεζάντα του ή σε υποσημείωση αναφέρεται η λέξη *Πηγή* και ακολουθείται από την αναφορά· (β) εφόσον η πηγή είναι προστατευμένη με copyright, για την αναπαραγωγή ζητείται άδεια απ' τον κάτοχο του copyright.

Αν ο πίνακας, το διάγραμμα, η εικόνα κτλ. δεν έχει ληφθεί αυτούσιο, αλλά έχει αναδιατυπωθεί ή ανασχεδιαστεί από το συγγραφέα, τότε στη λεζάντα ή στην υποσημείωση σημειώνεται κάτι σαν *Προέλευση: Karahalias et al. (2001α) μετά από προσαρμογή*.

Γενικά είναι αδόκιμο να παρατίθεται (αυτούσιο ή προσαρμοσμένο) μεγάλο μέρος από άλλο κείμενο (π.χ. ολόκληρες σελίδες). Αν, όμως, δεν μπορεί να γίνει αλλιώς πρέπει να γίνεται σαφές απ' την αρχή της παράθεσης ότι αυτό που ακολουθεί προέρχεται απ' τη συγκεκριμένη πηγή.

8 Αναφορές

- Καρζής, Θ., *Τα Σωστά Ελληνικά*, Εκδόσεις Φιλιππότη, Αθήνα, 1986.
- Κουτσογιάννης, Δ., Υδρογλωσσικά—Αναφορές, 2002 (<http://itia.ntua.gr/dk-el/hydroglossica/citations/>).
- Κριαράς, Ε., *Τα Πεντάλεπτά μου και Άλλα Γλωσσικά*, Α. Μαλλιάρης – Παιδεία Α.Ε., Θεσσαλονίκη, 1987.
- Μαρωνίτης, Δ., *Εγκόλπιο της Ορθής Γραφής*, περιοδικό *Ταχυδρόμος*, 1998 (<http://itia.ntua.gr/481>).
- Παπαζαφείρη, Ι., *Λάθη στη Χρήση της Γλώσσας μας*, Εκδόσεις Σμίλη, Αθήνα, 1988.
- ΥΠΕΠΘ (Υπουργείο Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων), Οδηγίες για την εφαρμογή του μονοτονικού συστήματος στα σχολεία της γενικής εκπαίδευσης, 1982.
- IAHS (International Association of Hydrological Sciences), *Guidelines for Authors of Papers for IAHS Publications*, 2010 (http://iahs.info/redbooks/IAHS_Author_Guidelines_New_2011.pdf).
- IAHS (International Association of Hydrological Sciences), *Hydrological Sciences Journal Essentials on Units and Notation*, 2012 (<http://itia.ntua.gr/el/docinfo/1177/>).
- ISO 80000-2 Standard: Mathematical Signs and Symbols to Be Used in the Natural Sciences and Technology, ISO 2009.
- Nelson, R. A., Guide for Metric Practice, *Physics Today*, 15-16, American Institute of Physics, August 2001 (<http://www.physicstoday.org/guide/metric.html>, <http://www.itia.ntua.gr/482>).
- Thompson, A. and B. N. Taylor, Guide for the Use of the International System of Units (SI), National Institute of Standards and Technology Special Publication 811, 2008 (<http://physics.nist.gov/cuu/pdf/sp811.pdf>).
- Unicode Technical Report #25: Unicode Support for Mathematics, Unicode, 2010; <http://www.unicode.org/reports/tr25>.